

войници не намираха достатъчно основание за продължение на борбата до край.

Ако нашето възпитание се осланяше на народното схващане за родина, ако престанем да живеем с чуждото схващане и с чуждо възпитание, света скоро ще види на балканите образ на най-добрите земни граждани. Само с едно правилно разбиране понятието родина може да се обясни неизчезването и задържането на нашето племе на същото място, гдето изчезнаха или неиздържаха борбата тракийци и илирици, мизинци и македонци, славяни и гърци, римляни и европейски кржстоносци, руси и турци и още много известни и неизвестни племена и народи.

Г. Цаневъ.

ОТЕЦЪ МАТЕЯ, БАЧО КИРО И ДАСКАЛЪ ВАСИЛЪ НЕДЪЛЧЕВЪ

Срѣща въ Търново ¹⁾

Въ сѣбота на 12 юний 1871 година, когато слънцето се бѣ доста наклонило на западъ, даскалитѣ; Бачо Киро Петровъ и Василъ Недѣлчевъ отъ село Горни-Турчета, а сега Бѣла Черкова, пристигнаха въ Старопрестолния градъ Велико Търново. Тѣ дойдоха да направятъ нѣкои покупки и да срѣщнатъ и разговарятъ съ Христо Ивановъ Голѣмия — книговезеца по нѣкой народни работи. Покупкитѣ направиха въ книжарницата на Стоянъ Мариновъ и се опжтиха къмъ кжщата на бай Христа, близо до която тѣ бѣха приятно, много приятно изненадани отъ неочакваната среща на Отецъ Матей Петровъ Прѣображскски, нареченъ още Миткалото, прѣдвестникъ на дякона Василъ Ив. Левски и по сетне неговъ нераздѣленъ другаръ, дивенъ скиталецъ, безспокоенъ духъ, монахъ, мечтателъ, книжаръ, писателъ, поетъ, хомеопатъ и лѣкаръ, механикъ, проповѣдникъ и революционеръ, който е на „всѣкжде и никжде,“ тѣхенъ приятелъ и сподвижникъ, при която срѣща и тримата събѣседници изпуснаха радостни екскламации и слѣдъ обикновеннитѣ приветствия Отецъ Матей ги запита, кога сж пристигнали и за кжде сж се запжтили?

— Пристигнахме прѣди малко и сега отиваме да се видимъ съ бай Христа.²⁾

¹⁾ Сведения на От. Матей, Маринъ Станчевъ и Ц. Гиневъ

²⁾ Христо Ивановъ Голѣмия -- Книговезеца.